

i mange Bøndergaardte kunde staa 5—7000 Kr., og det forekommer mig virkelig at være af stor Betydning, om de kunne faa det Beløb nedfat, som de skulle betale i aarlig Rente til Staten. Naar Beløbet er saa lille, kan det jo heller ikke spille nogen større Rolle for Statskassen, om man ned sætter Renten til det, som Sparekasser og Kreditforeninger nu fordre i Rente.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 11—12 samt §§ 15—16 (se Tillæg A., Sp. 41—48)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 172 til § 24 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 707—8)

vedtoges uden Afstemning.

§ 24 (se Tillæg A., Sp. 215—26) saaledes ændret

vedtoges uden Afstemning.

§§ 26—27 (se Tillæg A., Sp. 229—62) med de tidligere vedtagne Ændringer

vedtoges uden Afstemning.

§ 10 saalydende: „I Finansaaaret fra den 1ste April 1897 til den 31te Marts 1898 bevilges til Udgift en Sum af 63,707,889 Kr. 48 Ø. til de i §§ 11—27 nævnte Udgifter“

vedtoges uden Afstemning.

§ 2 (se Tillæg A., Sp. 1—6)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 3 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 667—68)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 2 til § 3 af et Flertal (Alberti, Blem, Bust, S. C. Christensen, C. Hage, D. Hansen, H. Holm, R. M. Klausen, N. S. Larsen, Neergaard, N. Nielsen og Rosager)

vedtoges uden Afstemning.

§ 3 (se Tillæg A., Sp. 7—8) saaledes ændret

vedtoges uden Afstemning.

§§ 4, 5, 7, 8, 9 (se Tillæg A., Sp. 9—14 og 33—40) samt § 1, saalydende: „I Finansaaaret fra den 1ste April 1897 til den 31te Marts 1898 beregnes til Indtægt 66,700,864 Kr. 25 Ø., hidrørende fra de i §§ 2—9 nævnte Indtægtskilder“

vedtoges uden Afstemning.

§§ 28—29 (se Tillæg A., Sp. 263—64)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Søværnets Ordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3055 ff.)

S. Bojesen: Ved Omtalen af Marineministeriets Budget under Finanslovens anden Behandling saa man det Særst, at da Ordføreren tog Ordet, rømmede Medlemmerne fra Salen, saa at der kun var 10—12 Mennesker tilbage. Jeg syntes, det var ganske trist at se, fordi det tyder paa, at Interessen for Søværnet ikke var saa levende, som man kunde ønske det. Det skulde altsaa for saa vidt ikke friste nogen og heller ikke mig til at tage Ordet ved Behandlingen af Lovforslaget om Søværnets Ordning. Men som Ordfører for det Udvalg, der blev nedfat i Fjor, synes det mig at være min Pligt at tage Ordet i denne Sag, dels over for selve Tinget for at gøre rede for, hvad Arbejde vi have udført i Fjor, dels over for de mange Mennesker, Hundreder eller Tusinder, der ere interesserede i denne Lov, og som maaste imødesee enhver Forandring i den som et Indgreb i deres Virksomhed i Fremtiden. Jeg har saa meget